

at vi havde en restauration på Hovedbanegården, hvor der blev givet en skriftlig meddelelse til personalet om, at man ikke skulle servere for gambianere. Det har ikke noget at gøre med, at alle gambianere laver ballade, eller at alle gambianere drikker for lidt kaffe. Det er for øvrigt svært at se, hvem der er gambianere, og hvem der ikke er det, så derfor gik det også ud over en række andre. Men det er diskrimination, og det er det problem, man skal gøre noget ved.

Problemet er jo, at når hr. Tom Behnke snakker om de udlændinge, der laver ballade, og siger, at derfor skal man have lov til at afvise dem, så stempler han samtidig alle andre udlændinge. Det synes jeg er et problem, og det synes jeg netop er sådan nogle ting, som et Nævn for Etnisk Ligestilling skal prøve at forklare, også hr. Tom Behnke, at fordi der er udlændinge, der laver ballade, betyder det ikke, at alle udlændinge er ballademagere. Og fordi der er danskere, der laver ballade, betyder det ikke, at alle danskere er ballademagere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 203: Forslag til lov om ændring af lov om beskattning til kommunerne af faste ejendomme. (Nedsættelse af grundskylden af landbrugs-ejendomme og lignende ejendomme).
Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 19/3 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frederik Nørgaard (S):

Lovforslaget omhandler nedsættelse af grundskylden på visse landbrugsejendomme, men årsagen til fremsættelsen er jo pesticidafgiften, som er en grøn afgift med virkning fra den 1. januar 1996.

I overensstemmelse med principperne for grønne afgifter er det forudsat, at det merprovenu, som opkræves, fuldt ud skal føres tilbage til jordbrugserhvervet.

Baggrunden for lovforslaget er, at der i 1996 er fremkommet et såkaldt overskud eller merprovenu på ca. 60 mio. kr. Efter forhandlinger med landbrugsorganisationerne foreslås det, at ca. 30 mio. kr. tilbageføres ved at nedsætte grundskylden i de 48 kommuner, hvor der er fastsat en grundskyldspromille, som er over 15.

Nedsættelsen skal altså svare til forskellen mellem den pålignede grundskyld i 1997 og den, som ville være blevet pålignet med en promille på 15. De 48 kommuner, som forslaget omhandler, vil blive holdt skadesløse i kraft af et tilskud fra staten. Fødevarerministeren fremsætter de nærmere regler for udbetalingen.

I restbeløbet, som står til senere udmøntning, kan der indgå forslag til beskyttelse af grundvandsressourcerne, og jeg skal på mit partis vegne anbefale forslaget.

Jens Vibjerg (V):

Dette lovforslag opererer kun med elementer, som vi i Venstre er inderligt imod. Vi skal efter Venstres opfattelse slet ikke diskutere forskellige niveauer af grundskat. Grundskatterne på produktionsjord skal helt fjernes. Venstre har mange gange foreslået det, og vi har hver gang i vores finanslovpålæg anvist finansieringen.

Det er en urimelig skat, som ikke tager hensyn til indtjeningen. Man kunne i princippet lige så godt sige, at rødhårede skal betale en ekstra skat for den ekstra charme, vi besidder.

Det er en helt forkert attitude at beskatte produktion. Tværtimod burde vi fremme produktion. I en tid, hvor vi gennem EU og WTO arbejder for en liberalisering af landbrugspolitikken, burde vi fjerne de særbyrder, dette Folketing pålægger de erhverv, der skal sikre brød på bordet til os alle.

Grønne skatter, som de er udformet af regeringens, vil Venstre hverken have lod eller del i. Og pesticidafgiften er for så vidt en af de aller mest ulogiske, fordi man her i en række tilfælde

lægger størst afgift på de mest miljøvenlige midler.

Lovforslaget her er en menu, som ikke er spiselig for Venstre, hverken som forret, hovedret eller dessert. Lovforslaget lever ikke op til aftalen om, at den resterende del af merprovenuet tilbageføres til de enkelte jordbrug. Det her er ikke at føre merprovenuet tilbage, det er at tilbageføre til nogle udvalgte. Det kan ikke være rigtigt.

Lovforslaget er en hån mod de kommuner, der har holdt en lav jordskat, så man kan ikke fortænke kommunerne i, at de fremover vil sige: Vi sætter grundskatten op, så får vi kompensation. De foregående år har vi fået kompensation ned til 15 promille, i år får vi kompensation ned til 15 promille, så det får vi nok også til næste år.

Det er helt urimeligt at lave skatteudligning over en afgift på jordbrugserhvervene. Den rammer vilkårligt og uretfærdigt. De kommuner, der har valgt en høj grundskyld og en lav indkomstskat, favoriseres i forhold til de kommuner, der har valgt det omvendte. Hvor er logikken?

Jeg må sige, at jeg har lidt svært ved at forstå, at landbrugsorganisationerne har indgået en aftale med regeringen, hvor landbrugets egne penge bruges til denne form for skatteudligning. Så med den udformning, lovforslaget har, skal regeringen ikke vente, at Venstre trykker på den grønne knap.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg havde bare et spørgsmål til hr. Jens Vibjerg: Hvis pengene ikke skal gives tilbage på den her måde, er det så udtryk for, at Venstre mener, pengene ikke skal tilbage, eller hvordan skal de så tilbage?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Ja, man skal selvfølgelig have pengene tilbage, sådan at de kommer ligeligt tilbage til samtlige landbrug, uanset om de ligger i den ene eller i den anden kommune.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen det er da lige så tilfældigt, for det betyder jo, at de, der har betalt meget, fordi de bruger meget, de får lidt tilbage, og de, der ingenting har brugt, får noget tilbage. Der er jo ikke meget logik i det heller!

Pia Christmas-Møller (KF):

Dette lovforslag viser med al ønskelig tydelighed, hvor håbløs regeringens bestemmelser om de grønne afgifter er. Nu vil man prøve at lappe lidt på sagerne. Men grundlæggende er det jo de grønne afgifter, man har indrettet på en uholdbar måde.

Jeg vil gerne fastslå, at heller ikke Det Konservative Folkeparti synes, at det er spor rimeligt, at der er skat på produktionsjord. Vi vil gerne have afskaffet skat på produktionsjord. Vi mener, at det er en meget håbløs model, regeringen har valgt til at gennemføre en tilbagelevering af pesticidoverskuddet til jordbrugserhvervet. Vi synes, det er besynderligt, at regeringen nu konstaterer, at der er 60 mio. kr. i overskud på pesticidafgiften, og kun vil levere de 30 mio. kr. tilbage. Hvad skal der ske med de andre 30 mio. kr.? Det vil vi meget gerne have ministerens svar på. Hvorfor skal ikke hele overskuddet tilbageføres? Hvad har man tænkt sig med de sidste 30 mio. kr.?

Må jeg ikke godt sige, at selv om man har aftalt denne model med jordbrugserhvervet, så virker modellen uhyre mærkelig. Det er en kendsgerning, at modellen præmierer de kommuner, som har en høj grundskyld. Det vil sige, at herefter giver regeringen et klart signal til landets kommunalbestyrelser: I kan sådan set roligt forhøje grundskylden. Vi skal nok gå ind og kompensere jer, hvis I kommer ud over de 15 promille. Det er ikke fair, og det giver jo ikke nogen som helst garanti for, at de jordbrugere, som rent faktisk har været med til at skabe overskuddet på pesticidafgiften, nu også får kompensation.

Sandheden er jo, at den kompensation, den delvise, halve kompensation, regeringen lægger op til at give, kun kommer 48 kommuner til gode, og det vil sige borgere med jordbrug i disse 48 kommuner, medens resten af landet ikke får én eneste krone i kompensation. Det kan ikke opfattes som fair eller rimeligt.

Jeg vil gerne under udvalgsarbejdet have en klar beskrivelse af, hvad det egentlig er for kommuner, der får fordel af det her. Jeg vil gerne have navnene på de 48 kommuner for derefter gennem at få et billede af, om der overhovedet er belæg for at sige, at jordbrugserhvervet nu får en slags kompensation. At det ikke får fuld kompensation, er der ingen tvivl om, for det ligger jo i selve lovforslaget, i og med at man kun vil give halvdelen af overskuddet tilbage.

Vi går til udvalgsarbejdet med en stribe spørgsmål i baglommen. Vi håber, at regeringen vil være indstillet på at give os gode og uddybende svar.

Vi mener, at grundlaget for hele dette lovfor-slag er håbløst. Vi mener, at indholdet i lovfor-slaget sender nogle meget problematiske signa-ler til landets kommunalbestyrelser, og vi mener, at det er højst tvivlsomt, om jordbrugs-erhvervet overhovedet kan føle, at de bliver bare det mindste kompenseret.

Kristen Touborg (SF):

Ja, det er jo da en lidt usædvanlig situation, vi står i her i Folketinget i dag, hvor Venstre og De Konservative går ind og kritiserer regeringen skarpt, det er ikke så usædvanligt. Det usædvanlige er jo, at det her måske egentlig ikke engang rigtig er regeringens politik. Det er sådan set landboorganisationernes politik, rege-ringen fører her, og det er jo lidt usædvanligt, at Venstre og De Konservative går så meget i rette med landboorganisationerne.

Det kan jeg sådan set kun mindes er sket én gang tidligere i den forholdsvis korte tid, jeg har været i Folketinget. Det er et års tid siden. Det var 21. marts sidste år, hvor Venstre og De Kon-servative utrolig stærkt kritiserede en dagsor-den, en beslutning, der blev truffet af regerin-gen, SF og Enhedslisten, men hvor landbruget i øvrigt efterfølgende ikke holdt med Venstre og De Konservative, men derimod holdt med rege-ringen, SF og Enhedslisten.

Det var også en lidt interessant konstellation, og det tyder på, at vi er ved at kunne få den samme her i dag. Så det er jo lige før, at man kunne fristes til at gå hen og tage Venstre og De Konservative på ordet og se, hvad der ville ske, når man ikke følger organisationernes ønsker, når man ikke lever op til de løfter, man har givet til landbrugets organisationer.

Det kunne jo være fristende, men nu er der bare det ved det, at vi i SF altså plejer at holde de løfter, vi giver, og vi har jo givet et løfte om, at landbrugets organisationer skal have meget stor indflydelse på, hvad dette her merprovenu skal bruges til. Så derfor er jeg jo ikke i den situation, at jeg kan afprøve, hvor vidt Venstre og De Konservative vil gå. Desværre.

Jeg må sige, at jeg og SF synes, det er en dårlig måde at anvende merprovenuet på, og jeg er helt enig med Venstre og De Konservative i, at det er en dårlig måde at anvende pengene på; der er ingen grund til at gå hen og nedsætte

grundskyldspromillen. Det er vi nærmest imod, men vi har jo altså givet nogle løfter i forbindel-se med, at vi indførte de grønne afgifter, pesti-cidafgifterne, og de løfter agter vi at holde, så derfor vil vi – på trods af, at det faktisk ikke rig-tigt er i overensstemmelse med SF's politik at nedsætte grundskyldspromillen – altså alligevel gå positivt ind i udvalgsbehandlingen om det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Må jeg ikke godt allerførst slå én ting meget klart fast: Det Konservative Folkeparti har aldrig og vil heller ikke pantsætte vores politi-ske handlekraft hos nogen som helst interesse-organisationer. Vi er ingens forlængede arm, når det kommer til det. Det vil jeg gerne have, at SF får på det rene. Det er det ene.

Det andet, jeg gerne vil sige, er, at landbo-organisationerne jo ikke har haft deres fulde forhandlingsfrihed i denne sag. De har jo for-handlet med ryggen op ad muren. De er tvangs-mæssigt blevet flået for pesticidafgiften – oven i købet i en størrelsesorden, som ligger langt over det, regeringen havde forudsagt.

Så kommer regeringen og vil give dem en slags kompensation. Det er da klart selvindly-sende, at landbrugsorganisationerne gerne vil have mulighed for dog at få en del af pengene tilbage, men de har ikke haft deres fulde hand-lefrihed; de har ikke haft mulighed for at påvir-ke selve ordningen omkring de grønne afgifter og pesticidafgifterne, så man kan ikke på nogen måde begynde at spille Det Konservative Folke-parti ud imod landboorganisationerne. Det er ikke en sand beskrivelse af situationen.

Vi er ikke nogens forlængede arm, punkt 1. Og punkt 2: Landboorganisationerne handler ganske naturligt i egen interesse for dog at få lidt af det for meget forlangte tilbage.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan også sige, at Venstre heller ikke har pantsat sin handlefrihed hos landbrugets orga-nisationer, men jeg kan forstå, at SF har pantsat sin handlefrihed hos regeringen, for jeg forstod jo på hr. Kristen Touborg, at det her trods alt ikke var SF's kop te, hverken hvis SF skulle føl-ge hjertet eller hjernen, ergo må SF have pantsat sin handlefrihed hos regeringen, og det skuffer mig da, at SF ikke her er parat til at stå ved det, man inderst inde mener.

Havde det stået til Venstre, så havde vi slet ikke stået i den situation her, for så havde vi ingen afgift haft at skulle dele ud af.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal blot sige til den konservative ordfører, at jeg har forstået, at landboorganisationerne ønsker den her kompensation, og at det er grunden til, at regeringen fremsætter det her forslag.

Dermed må det jo stå rimelig klart, når vi har givet dem så meget råderet over det merprovenu, som vi har, i de partier, der er gået ind for pesticidafgiften, at så står vi selvfølgelig ved de løfter. Dermed har jeg også svaret på Venstres ordfører, hr. Vibjergs bemærkninger.

Hvis hr. Vibjerg ønsker at betegne det sådan, at SF har pantsat sig hos regeringen, så må hr. Vibjerg for min skyld kalde det, hvad han vil, men sagen er, at vi har lavet en aftale på det her område, og jeg tror ikke, hr. Vibjerg er ubekendt med, at når man laver en aftale, så får man noget, og så kommer man til at give noget. Og én af de ting, vi har givet, er helt klart, at når landbruget ønsker at få nedsat grundskylden med det, der ligger over 15 promille, føler vi os forpligtet af det, fordi vi har indgået et forlig dengang.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det var dejligt afklarende at få SF's egen bekræftelse på, at man har pantsat sin handlefrihed hos regeringen. Det var fint, og jeg vil gerne kvittere for den melding.

Men så vil jeg gerne spørge hr. Touborg: Hvor skal de sidste 30 mio. kr. lande? Er det statskassen, der skal have fornøjelse af de sidste 30 mio. kr., eller har SF til hensigt at efterleve også den del af løftet til landbruget?

For det grundlæggende løfte til landbruget var jo, at der skulle ske fuld tilbageførsel, og her giver man kun halvdelen af overskuddet tilbage. Hvad med de sidste 30 mio.? Det kan være, SF kan give os et svar på det.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kunne da godt tænke mig at spørge SF: Hvad har SF fået for at sælge sin sjæl i den sag her? Og så tror jeg for øvrigt, at landbrugets organisationer hellere vil være grundskylden foruden, end at man skulle sidde her og få trappet ned på det, der er over 15 promille.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er jo dramatisk, når Venstres ordfører betegner det som at sælge sin sjæl. Det er høje ord at komme op i.

Efter min opfattelse er det her en politisk handel som enhver anden politisk handel. Man får noget, og man må så give nogle indrømmelser, og indrømmelsen her har jo været, kan man sige, at købe katten i sækken, for man har ikke haft viden om, hvad landbruget ønskede at bruge merprovenuet til, og det er fair nok. Sådan er det, vi står ved vores løfter, og så er den ikke længere.

Så spørger den konservative ordfører, om ikke jeg kunne oplyse, hvad regeringen vil bruge resten af pengene til. Det kan jeg jo af gode grunde ikke, eftersom det er jordbrugserhvervene, der skal have pengene tilbage, og det er jo dem, der har stor indflydelse på, hvad de skal gå til.

Der står i lovforslaget, at der skal ting ind omkring grundvandet og beskyttelse af det, men det bliver jo i øvrigt sådan – som der også står i lovforslaget – at afgiften er en grøn afgift; det er således forudsat, at det merprovenu, der opkræves, fuldt ud skal tilbageføres til jordbrugserhvervet. Og det agter vi faktisk at stå ved.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg har fuld respekt for, at SF vil gøre, hvad der kan forlanges af en forligspartner. SF leverer stemmer til regeringen, det er udmærket.

Men vil SF overhovedet ikke kræve, at regeringen kommer med et klart bud på, hvordan den sidste del af merprovenuet skal tilbageføres til jordbrugserhvervet? Har SF uanet tålmodighed i forhold til de sidste 30 mio. kr.? Har SF overhovedet ikke som forligspartner været inde og forhandle om dette med regeringen? Eller venter man bare spagfærdigt og forskræmt oppe i et hjørne på, at regeringen på et eller andet tidspunkt måtte bekvemme sig til også at give de sidste 30 mio. kr. tilbage til jordbrugserhvervet?

Er man virkelig så kyst af regeringen i SF, at man ikke engang vil stå fast på den aftale, som man selv i øvrigt føler sig meget forpligtet af?

(Kort bemærkning).

Frederik Nørgaard (S):

I forlængelse af det, som hr. Kristen Touborg har sagt, vil jeg da godt lige stilfærdigt tilføje, at det her jo ikke er en ny afgift eller aftale, som er foreslået af landbrugsorganisationerne; det er faktisk en, som har virket både i 1994 og 1995, og som er foreslået forlænget her i 1997 også.

Anden næstformand (Henning Grove):

Altså nu er det jo sent på dagen, for ellers var det jo ikke tilladt, det, der skete her.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg fik intet svar på, hvad SF har fået. For jeg synes da, det er interessant at vide, hvad man så får, når man i den grad sælger sin sjæl. Der må jo være rimeligt slag i det, man har fået for, at man går ud og sælger sin sjæl.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Kristen Touborg for en kort bemærkning, og derefter går jeg videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt beklage, at jeg ikke fik svaret hr. Jens Vibjerg på hans spørgsmål. Det er korrekt, det gjorde jeg ikke.

Det, SF har fået, er en mulighed for, at der foreløbig bliver et lidt mindre pesticidtryk på den danske jord, end der ellers ville være blevet, i og med at de statistikker, der ligger, ikke decideret viser, at forbruget er gået ned endnu. Det vil fremtiden jo så vise, men efter SF's opfattelse skulle vi også have haft en langt større pesticid-afgift, men det kunne vi ikke rigtig komme igennem med.

I øvrigt kan jeg jo så tilføje, at efter vores opfattelse vil der i løbet af ikke så mange år ikke være mulighed for at bruge ret mange pesticider i dansk landbrug.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg håber da i hvert fald, vi kan være enige om én ting: at det her er et yderst enkelt forslag, der slet ikke er kompliceret, og som enhver kan forstå. Det er måske derfor, at debatten har været så nogenlunde kort.

Bemærkninger: Det drejer sig om 60 mio. kr., som bønderne har betalt i afgift på pesticider, der nu skal fordeles. De 30 fordeles til de kommuner, der har sat grundskyldspromillen til

over 15. Det er nok mest socialdemokratiske flertalskommuner. De skal så have de 30 millioner; vi kan vel egentlig sige uden at gå for tæt på, at det er en ny udligningsordning, vi har opfundet her.

Hvad de sidste 30 millioner skal bruges til, ved vi ikke rigtig. Det har ordførerne så skiftevis spurgt hinanden om, men jeg vil godt spørge hovedet – det er jo det, vi skal gå til, og det er så vores minister – om ministeren kan forklare, hvor de 30 millioner, der er i rest skal bruges.

Jeg vil også godt spørge ministeren, hvis ministeren har tid til at lytte, om landbrugsorganisationerne og KL er enige i det her forslag.

Og så behøver vi jo ikke gå ind i, hvem der er sjælesørger, og hvem der har solgt sin sjæl. Men jeg vil altså godt spørge ministeren: Har der været forhandlet med Kommunernes Landsforening og landbrugsorganisationerne om det her?

Og så vil jeg lige til slut meddele, at når vi engang skal andenbehandle det her forslag, så vil der være et forslag fra Fremskridtspartiet, og det vil gå ud på, at man helt ophæver grundskyldpromillen. Så kan vi sådan set lytte til debatten og høre, om de, der har sagt de pæne ord, vil stemme for selve forslaget om at ophæve grundskyldpromillen.

Frank Aaen (EL):

De regler, vi har indført for korte bemærkninger, forhindrede mig i at blande mig i debatten mellem SF's, Venstres og De Konservatives ordførere før, men jeg vil så prøve at komme med vores svar i det her indlæg.

Vi støttede i 1995 pesticidafgiften. Det var ikke, fordi det var vores oprindelige prioritet nr. 1. Jeg gik dengang ud i debatten med, at vi ønskede at forbyde flest mulige pesticider overhovedet i at blive sprøjtet ud. Vi mente, det var den mest effektive måde. Vi foreslog, og vi ønsker, at vi bevæger os i retning af 100 pct. økologisk drift i dansk landbrug, og vi mener sådan set, at forbudsvejen frem for afgiftsvejen er den mest effektive. Det har vi også haft som synspunkt i andre sager.

Det kunne vi ikke komme igennem med, og derfor gik vi ind i en konstruktiv forhandling med regeringen om den her lov om at begrænse brugen af pesticider med en afgift, og det var vi glade for at være med til, fordi det trods alt var et skridt i den rigtige retning.

I debat nr. 2, vi havde med regeringen dengang, så vi gerne, at alle de midler, der kom ind

som følge af afgiften, blev anvendt til at reparere og undgå de skader, som landbruget påfører vores grundvand via anvendelsen af pesticider. Vi pegede på, at hele provenuet skulle placeres i en vandfond, hvis formål skulle være at finansiere kontrol med forureningen og finansiere akutte afværgeforanstaltninger. Vi ønskede på den måde at være med til, at befolkningsgrupper ikke over længere tid skulle udsættes for pesticidrester via drikkevandet, og at man så hurtigt som muligt kunne gå ind med afværgetiltag og oprensning, når der var problemer.

Og vi kan jo sige, at historien til fulde har dokumenteret behovet for en sådan fond. Vi har den jo også under etablering nu, og det er vi glade for, og vi mener også, at der med det, vi i dag diskuterer, er mulighed for at udvide den vandfond, der er ved at blive lavet. Og det vil jeg sige som den anden ting, når der er så meget interesse i, hvad vi fik ud af, at vi gik ind i den her lov i 1995. Den ene ting var et initiativ for at begrænse brugen af pesticider, og den anden var en åbning for, at nogle af de midler, der måtte komme ind – og det er altså det, vi diskuterer i dag – kunne gå til en vandfond eller til at sikre en bekæmpelse af vandforurening, en sikring af grundvandet. Det var en tilføjelse, der kom ind på vores initiativ, kan jeg også godt sige, under det lovforberedende arbejde.

I dag har vi altså 60 mio. kr., der skal tilbageføres, og jeg må indrømme, og det var også derfor, jeg tog ordet tidligere i debatten. Det er ikke, fordi vi er helt begejstrede for den form, der er fundet her, for vi synes i virkeligheden, at med de næsten daglige meldinger om problemer med vores grundvand, så var det sådan set mere fornuftigt, at vi tilbageførte pengene direkte og ubeskåret til miljøformål og ikke bare klattede 30 mio. kr. ud over landet på den ene eller på den anden måde, og her altså i visse kommuner.

Vi er indstillet på tilbageføring, men vi vil gerne i udvalgsarbejdet diskutere med regeringen, om der er muligheder for, at en andel af pengene – som minimum vil vi se de 30 mio. kr., der resterer – tilbageføres til gavn for grundvandet, men i virkeligheden vil vi gerne, om en større del af beløbet kunne gå i den retning. Men jeg må nok sige, at vi synes, det er et problem, at vi ikke i dag ved, hvordan de 30 mio. kr. skal bruges. Man kan sige, at nu har landbruget fået sirie 30 mio. kr. på en måde uden at have givet endeligt tilsagn – i hvert fald efter vores kendskab – om, at de resterende 30 mio.

kr. ikke bare tilbageføres med en anden snittemekanisme, men faktisk bruges til grundvandsformål direkte.

Så derfor: Vi vil stå ved vores aftale. Vi går positivt ind i udvalgsarbejdet, og vi har bestemt nogle ønsker til at sikre, at pengene i højere grad bruges til gavn for grundvandet.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Forslaget har allerede givet anledning til en lang debat, og nu kunne det så være pudsigt, hvis EU efterfølgende gør knuder og siger, at den tilbagebetalingsordning, som man overvejer at gennemføre med lovforslaget, er problematisk. For i diskussionen om, hvem der har solgt sin sjæl til hvem, er der jo ingen tvivl om, at her er sjælen jo solgt til EU, som skal godkende den tilbageføringsordning, som Folketinget vedtager.

Men fra Dansk Folkepartis side skal der ikke være tvivl om, at vi synes, at det forslag, vi har til behandling her i dag, illustrerer en helt uacceptabel ordning. Vi er i Dansk Folkeparti modstandere af regeringens indretning af grønne afgifter generelt, og med denne pesticidafgift har vi et godt eksempel på, hvordan det tilbageføringsprincip, som regeringen påstod ville være gældende med de grønne afgifter, ikke kan fungere i praksis.

Det er selvfølgelig vores holdning, at pengene, provenuet, de 60 mio. kr., reelt skal føres tilbage til landbrugserhvervet, men helt ærligt at komme med et forslag, som for det første kun inkluderer de 30 mio. kr. ud af de 60 mio. kr., og for det andet at føre dem tilbage på denne måde er jo ikke en særlig acceptabel måde at gøre det på.

Når erhvervet har aftalt den her ordning, og det er jo det, der har været argumentet for, at det skulle være noget godt, ja, så kunne man jo forestille sig, at det er af frygt for, at alternativet er, at man overhovedet ikke får tilbageført det provenu fra pesticidafgiften, som man ellers havde lovet i lovgrundlaget. Og jeg kunne godt frygte, at de bange anelser fra erhvervet kunne være reelle, og at pengene så kunne ligge i statskassen i længere tid.

Derfor vil jeg gerne spørge regeringen og den minister, som regeringen har sat til at varetage hvervet her i dag på det her område, om, hvornår regeringen egentlig regner med at have en plan klar for, hvordan de resterende 30 mio. kr. udmøntes. Hvis ikke vi kan få svar i dag, så kan vi nok i hvert fald under udvalgsbehandlingen få det afklaret.

Så forslaget rejser en række nye spørgsmål og en række spørgsmål, som skal afklares under udvalgsbehandlingen, og det vil vi fra Dansk Folkepartis side forfølge. Og så har vi altså det udgangspunkt, at vi synes, det er en dårlig måde, man har gjort det her på. Det er ikke et helhjertet forslag, som ikke inkluderer samtlige 60 mio. kr., og derfor mener vi, der skal ændres på det her, for at vi vil kunne støtte forslaget. Men vi kan jo frygte efter dagens behandling, som jo viser et flertal for forslaget, at det bare bliver vedtaget i den udformning, som det så har nu. Men så må regeringen og SF og Enhedslisten jo tage ansvaret for det.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt sige tak for en gennemgående positiv og gennemgående meget kritisk modtagelse af dette lovforslag. Når jeg benytter det udtryk, er det, fordi det, det handler om, vel er, at en regering ser i øjnene, at når der er indgået en aftale, og når der ligger et lovgrundlag som det, der er tale om, så skal vi selvfølgelig leve op til den. Og det er måske det, der så er forskellen imellem en regering og en opposition, i hvert fald den nuværende regering og den nuværende opposition.

Jeg har såmænd meget langt hen ad vejen forståelse for dem, der har sagt, at det er en kringlet måde at gøre dette her på, men det er nu engang sådan, erhvervet selv har ønsket det, og eftersom man har lavet et grundlag og har den baggrund, der nu engang er, så skal vi naturligvis følge disse ønsker.

Og jeg vil godt bekræfte, at der har været forhandlinger - det blev jeg spurgt om af en af ordførerne - med Landbrugsraadet og landbrugsorganisationerne. Der har været kontakt flere gange og også forhandlinger undervejs med Kommunerens Landsforening. Og den ordning, man har fundet frem til her, er, hvor kringlet den så end måtte forekomme, det, som har kunnet bære igennem. Og dér føler vi i regeringen, at det så også er vores forpligtelse at sørge for, at det kommer til at ske fyldest. Derfor lovforslaget, sådan som det ser ud.

Jens Vibjerg (V):

Jeg har lige et enkelt spørgsmål til ministeren. Har erhvervet selv kunnet bestemme, hvordan pengene skulle tilbageføres? For ministeren sagde jo, at det nu engang var den måde, erhvervet

havde ønsket. Så derfor: Havde erhvervet frit slag med hensyn til, hvordan pengene skulle tilbageføres?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Den ordning, der er nedfældet i lovforslaget, bygger på mange kontakter og lange forhandlinger mellem fødevareministeren og landbrugserhvervet, og det er sådan, erhvervet i samarbejde med fødevareministeren har givet udtryk for at resultatet skulle være, og derfor er det sådan.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Skal det forstås sådan, at havde man ikke sagt ja til det her, så havde man fået noget, der var endnu værre?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg synes, det er en meget uelsk værdig måde at beskrive det på, eller en meget negativ måde. Det, som jeg kan beskrive, er, at der har været en god, tillidsfuld forhandling imellem fødevareministeren og landbrugserhvervet. Og der er man så i god ro og orden nået frem til, at det var den måde, man kunne gøre det på for halvdelen. Og resten er, som det er blevet sagt, noget, der står til senere udmøntning. Og det vil så ske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen,
torsdag den 3. april 1997, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til
den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.12
